

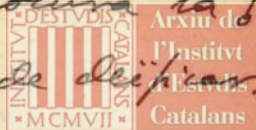
d'intervenció divina, quel-
com de diví. La unió deïfíca
entre l'espòs i l'esposa. || Diví.

7 El poble de l'antiguitat deïfíca-
ven llurs defensors.

deïfíforme adj. Semblant a
un déu.

deïpara adj. Mare d'un déu,
esp. dit de la Verge Maria

deïfíca -a adj. Que procura la
deïfícató f. Acció de deïfícar.

deïfícar v.tr. Col·locar en el nom-
bre dels déus; considerar com déu,
divinitzar; fer (algu o alguna cosa)
l'objecte d'un culte. Elh antics deï-
ficaven les forces de la naturalesa.

Deïfícar el diner.

deïsme m. Doctrina dels que creuen
en déu, però no en la revelació

deïsta m. if. Qui professa el
deïsme.